

Dinesen: Det forekommer mig, at man med god Grund som Motto for alle disse Lovforslag, der have til Formaal at skaffe nye Statsindtægter, kunde have anbragt det ikke ubekendte: Efter den søde Kløve kommer den sure Svie. Det skal nok mærkes, at har det været let i de forløbne Tider at give Penge ud, saa har det vist sig ikke at være let at faa dem tilbage igen. Denne Betragtning synes ogsaa at være bekræftet af den meget ærede Finansminister, der har benyttet Lejligheden til at omtale sig selv som værende sat paa en Uriaspost, naar han stod overfor disse Spørgsmaal. Jeg vil nævne en enkelt Ting, som det forekommer mig burde være taget med, netop i Betragtning af den Uriaspost, hvorpaa den ærede Finansminister mener at staa. Jeg tror, det havde været rigtigt at tage Brændevinsafgiften med ved samme Lejlighed. Det odieuse ved at være paa en Uriaspost vilde neppe være blevet værre derved, end det er i Forvejen.

Imidlertid er det ikke for dette Spørgsmaals Skyld, jeg har begæret Ordet. Jeg slutter mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3de Valgkreds (Wenzel Neergaard) i alt, hvad han udtalte her i Aftes. Men der er et Forhold, som min Opmærksomhed er bleven henledet paa, og som jeg ønsker at nævne, inden den højtærede Finansminister tager Ordet, for det Tilfælde jeg skulde befinde mig i en Fejltagelse. Det er et Spørgsmaal angaaende de Teaterbevillinger, der gives, og som jeg mener ere noget overdrevne. Der er i de sidste Dage givet en Bevilling med det Formaal at omdanne en Varieté til ogsaa at være Teater, og i de offentlige Udtalelser, der ere fremkomne med Hensyn til Skuespil i Provinsen, har jeg set nævnt, at der paa et vist Tidspunkt har været ikke mindre end 18 konkurrerende Selskaber. Det forekommer mig urigtigt at udvide Bevillingernes Antal efter en saadan Maalestok, ikke alene udenfor Byen, men ogsaa her i Byen og ganske særlig i et Øjeblik, hvor man tilstræber at gøre Teaterdrift til en vis Grad til Skatteobjekt. Tager jeg fejl i den Betragtning, beder jeg, om man vil rette mig. Jeg kan ikke se rettere, end at det er ganske fejlagtigt, at der uddeles Bevillinger efter en saadan Maalestok. Det er imidlertid ikke et Angreb, jeg retter paa den nuværende Regering. Det er jo en gammel Historie, som er gentagen Gang paa Gang, ogsaa for længere Tid tilbage, og naar jeg nævner det, er det paa Grund af det, der er passeret netop

i den allerseneste Tid med Hensyn til en Varieté, der nu har Udsigt til at blive omdannet til ogsaa at være Teater. Dette har jeg ment at ville sige som en Art Tilføjelse til det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds i Gaar, med hvem jeg i øvrigt erklærer mig fuldkommen enig.

Schovelin: Den højtærede Finansminister har ved Delegeretmødet i Aarhus forleden i høj Grad bejæmret sin Stilling, fordi han skulde være i det triste Tilfælde at forelægge Skattelove, og selvfølgelig er det ikke heller særlig behageligt at skulle være i den Situation. Men efter Omstændighederne synes jeg, at det ikke netop er dette, man skulde bebrejde ham, hvis der overhovedet skulde være nogen Bebrejdelse at rette mod den ærede Minister i denne Situation. Jeg vil snarere sige, hvis jeg skulde bruge et paradoksalt Udtryk, at det, man kunde bebrejde den ærede Minister, var, at han ikke havde forelagt Skattelove nok.

Det blev ikke mindst fra min Gruppes Side meget afgørende hævdet ved Finanslovens første Behandling, at den finansielle Situation var saa alvorlig, at den endog krævede ekstraordinære Foranstaltninger, og da navnlig, at der af Regeringen blev forelagt en samlet Finansplan. Det er da naturligt, at vi, naar Regeringen gør sig Bestræbelser for at faa dækket det store løbende Underskud, som der er paa vore Finanser, fra vor Side maa være beredte til at støtte Regeringen i disse Bestræbelser. Dette bør imidlertid ske paa to Vilkaar. Det første, som er ret selvfølgelig, er, at man faar Indflydelse paa Sagens Enkeltheder. Og som det noksom fremgaar af det Foredrag, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har holdt, er der fra vor Side straks overfor den første Lov meget betydelige og meget vægtige Indvendinger at gøre. Det andet Vilkaar er, at man faar noget at vide om, hvad Regeringen i anden Række agter at gøre. Thi det er dog saaledes — og i den Henseende maa jeg give det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) Ret —, at Skatter lade sig ikke bedømme i og for sig, men kun i Sammenhæng med Systemet. Jeg tror, man hverken skal komme ind paa at efterligne det tyske eller det engelske Skattesystem. Det, vi skulle sørge for herhjemme, er at faa et fornuftigt dansk Skattesystem, og nye Skatter maa passes ind i hele det System af Skatter, som for Øjeblikket er her i Landet.